ובאיחוי אלכסנדרי. בירושלמי מיחזו מיחוי כל שמין מקומו ניכר ובמסכת שמחות (פ"ט) מפרש כל שמחזהו כל צורכו: **כך** הלוקח אסור לאחותו. לא שמעתי מי מותר למוכרו לנכרי נהי דלוקח אסור לאחותו מי הוי נכרי מותר ומע"פ דמוכר צריך להודיע ללוקח היינו כדי שלא יעשה לוקח מיסור אבל מין אנו מוסיפין אם יתפרנו הנכרי ולכאורה היה מותר [1] ועוד ל"ע והאי דכשם שהמוכר כו' הוי פי' לתנא קמא בלא הפיכה ולר"ש בן אלעזר לפיכה ובמאי דפליגי נרמה להלכה כתנא קמא וכן פירש הר"ח:

תחילת קריעה שלש אצבעות. לא ידענא [2] ממאי מפיק טעמא לעיל (ד' כב:) מפקינן טפח מויחזק אין מחזיה פחות מטפח:

תניא נמי הכי. רבי יוסי סובר כן ורבי יוסי הלכה כמותו לגבי דרבי מאיר ורבי יהודה בפרק מי שהוציאוהו (עירובין ד' מו:) ועוד דה"ל מכריע: **קורע** קרע אחד על בולן. במסכת שמחות (פ"ט) ג"ל מת אביו וקרע והוא אינו אלא אחד ואמו יצא מתה אמו והוא אינו אלא אחד מן הקרובין יצא מת אביו מתה אמו וקרע והוא אינו אלא אחד מן הקרובין יצא אחד מן הקרובין וקרע והוא אינו אלא אחד מן הקרובין יצא מת אביו או אמו וקרע והוא אינו אלא אחד מן הקרובין יצא ובירושלמי אמרו לו מת לחתנו וקרע ואמרו שמעון היה יצא אמרו לו מת לחתנו וקרע ואמ"כ אמרו לו קיים היה ומת אית תנא לא יצא וכן קרע על אביו ואמצע נמי אם מת על אחר אין לריך לקרוע כמה הוא על אחר כדי לדוד ובסוף פרק בתרא דנדרים (דף פז.) כמו כן היא שנויה: **אמר** רב נחמן בר יצחק **לפי שאינן בתוספת.** פימה מאי מוסיף לפרש הטעם מן הברייתא ופירש הר"ח בשם רבינו שמואל דלא גרסינן לפי שאין מוסיפין בברייתא והכי"י הקשה בתוספות מאי שייך בתוספת נלמה לי דמאי דסבירא ליה כמאן דאמר עד טיבורו אי נמי עד שיגלה את גבו אין זה כל כך כמו עד גבו מיהו יותר נראה לי דקאמר רב נחמן בר יצחק לפי שאין בתוספת שלריך לקרוע על אביו ועל אמו רק עד שיגלה את גבו מכל מקום אם קרע טפי טפיל מסוס כגון אביו ואמו אבל אם קרע פחות מטפח אין לריך לקרוע על גבו ואם תירע כך קרע על אביו ואמו ואח"כ קרע על אחר אין לריך לקרוע על גבו מ"מ כיון דלא עשה כמו שהיה לריך אומר אין לריך תוספת מיהו לפירושו קשה רב נחמן בר יצחק כיצד אומרים עד לבו ואפילו למאן דאמר בסמוך עד טיבורו יש לייחב כמו שפי' שאין לריך לקרוע על אביו ועל אמו לו רק עד שיגלה את גבו מכל מקום אם קרע טפי טפיל מסוס כגון אביו ואין כאן גל תשמיש: **פורם** מלמטה. בפ' בתרא דסוטה (ד' יב:) מפרש מה קורע למטה אם בגופו: **לפי שאין מוסיפין על אביו ואמו.** פי' בקונטרס דמכולהו קאי דבין אם קרע על אביו קודם ובין קרע על אחד מקרובין קודם ולא ידענא מנא ליה לריבנא משמע דוקא על קרע אביו ואמו שהיה קודם אם

א ובאיחוי אלכסנדרי ת"ר [ב] הקורע מתוך השלל מתוך המלל מתוך הלקט מתוך הסולמות לא יצא מתוך האיחוי יצא אמר רב חסדא [ג] ובאיחוי אלכסנדרי ת"ר רשאי להופכו למטה ולאחותו ר' שמעון בן אלעזר [ד] אוסר לאחותו [ה] וכשם שהמוכר אסור לאחותו כך הלוקח אסור לאחותו ולפיכך מוכר צריך להודיעו ללוקח ת"ר תחילת קריעה טפח ותוספת שלש אצבעות דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר תחילת קריעה שלש אצבעות ותוספת כל שהו אמר עולא הלכה כרבי מאיר בקריעה והלכה כרבי יהודה בתוספת תניא נמי הכי רבי יוסי אומר [ו] תחילת קריעה טפח ותוספת כל שהו [ז] אמרו לו מת אביו וקרע מת בנו והוסיף תחתון מתאחה עליון אינו מתאחה מת בנו וקרע מת אביו והוסיף עליון מתאחה תחתון אינו מתאחה מת אביו מת אמו מת אחיו מתה אחותו קורע קרע אחד לכולן רבי יהודה בן בתירה אומר על כולן קרע אחד על אביו ואמו קרע אחד לפי שאין מוסיפין על קרע אביו ואמו מאי טעמא אמר רב נחמן בר יצחק לפי שאינן בתוספת אמר שמואל [ח] הלכה כרבי יהודה בן בתירה ומי אמר שמואל הכי והאמר שמואל [ט] הלכה כדברי המיקל באבל אבילות לחוד קריעה לחוד עד היכן קורע [י] עד טיבורו ויש אומרים עד לבו אע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר [יא] וקרעו לבבכם ואל בגדיכם הגיע לטיבורו מרחיק שלש אצבעות וקורע נתמלא מלפניו מחזירו לאחוריו נתמלא מלמעלה הופכו מלמטה [יב] והקורע מלמטה ומן הצדדין לא יצא [יג] אלא שכהן גדול פורם מלמטה פליגי בה רב מתנה ומר עוקבא ותרוייהו משמיה דאבוה דשמואל ולוי חד אמר [יד] כל שבעה קורע לאחר שבעה מוסיף וחד אמר כל שלשים קורע לאחר שלשים מוסיף מתקיף לה רבי זירא מאן דאמר כל שבעה קורע אמאי דלא ניתן לשוללו אלא הא דאמר מר [טו] האשה שוללתו לאלתר ה"נ התם משום כבוד אשה הוא מאן דאמר כל שלשים קורע אמאי דלא ניתן לאחותו אלא לאביו ולאמו דלא ניתן לאחותו לעולם ה"נ התם משום כבוד אביו ואמו הוא ת"ר [טז] היוצא בבגד קרוע לפני המת הרי זה גוזל את המתים ואת החיים [יז] רשב"ג אומר [יח] האומר לחבירו השאילני חלוקך ואלך ואבקר את אבא שהוא חולה והלך ומצאו שמת קורע ומאחו וכשיבא לביתו מחזיר לו חלוקו ונותן לו דמי קרעו ואם לא הודיעו הרי זה לא יגע בו ת"ר [יט] חולה שמת לו מת אין מודיעין אותו שמת שמא תטרף דעתו עליו ואין מקרעין בפניו ומשתקין את הנשים מפניו [כ] ומקרעין לקטן מפני עגמת נפש [כא] וקורעין על חמיו ועל חמותו מפני כבוד אשתו ואמר רב פפא תנא באבל רבתי [כב] אבל לא יניח תינוק בתוך חיקו מפני שמביאו לידי שחוק ונמצא מתגנה על הבריות: ת"ר ההולך לבית האבל אם היה לבו גם בו יברוהו על מטות כפויות ואם לאו יברוהו על מטות זקופות רבא איתרע ביה מילתא על לגביה אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי רבא זקיף אבא בר מרתא כפי אמר כמה לית ביה דעתא להאי צורבא מרבנן תנו רבנן ההולך ממקום למקום אם

מפוך האיחוי. שלא קרע למעלה בשלו: **מפוך האיחוי.** מקרע האיחוי: **ונאיחוי אלכסנדרי.** דהוה כשלם: **רשאי להפכו למטה.** שהופך הקרע למטה והופך שלמטה למעלה ומאחתו ועושה בית הלולא ולובשו: **ופוסקת שלא.** כגון שמוסיף קרע אחר על לומו קרע כגון שמירעו מבל אחר: **עליון אין מפסיקה.** שקרעו על גביו ועל למו: **שאינן בתוספת.** כלומר אין בדין שמוסיף עליהן: **הגיע לטיבורו.** ומת לו מת אחר: **מרחיק שלש אלצעות.** בלד לומו קרע וקורע: **נתמלא.** קרעים מלפניו מחזירו לאחוריו ולמעלה הופכו למטה והופך שלמטה למעלה ומאחתו ועושה בית הלולא ולובשו: **כל שבעה.** אם מת לו מת קורע קריעה אחרת: **לאחר שבעה מוסיף.** על קרע ראשון: **דלא ניתן לשוללו.** תוך שבעה בלל ואי מוסיף היה מיחזי בקרע אחד על אחד אבל לאחר שבעה קורע בל קורע על השלילות ומוסיף בל שהו למיעבר דעל מת אחר קרע: **האשה שוללתו לאלתר.** אפילו תוך שבעה: **הכי נמי.** למוסיף דקורע השלילה ומוסיף בה פורתא דקא מיעבר וקא פסיק בל שבעה קורע ואפילו אחר: **משום בבוד אשה הוא.** ולא תן הדין: **משום בבוד אביו.** ולא תן הדין והוי באיחוי לפיבך מוסיף בו לאחר שלשים: **בנגד קרוע.** קודם לבן. גוזל בבל שאדם בא בבית חבירו ומוצא שם קרוע ואינו יודע אם נגזל אם לאו בא לילך ולשאול ולברר ואם נגזל ממש ראוי לו לקרוע בנגד הקרוע ולילך לו ואם לאו לא יקרע ואם קרע אין לריך לתפור ואם תפר אין לריך לקרוע עוד ואם קרע ותפר לריך לקרוע עוד ואם קרע ולא תפר ולא קרע עוד יצא ידי חובתו ואם לאו לריך לקרוע עוד ואם קרע ותפר ולא קרע עוד לריך לקרוע עוד ואם קרע ולא תפר ולא קרע עוד לריך לקרוע עוד ואם קרע ותפר ולא קרע עוד לריך לקרוע עוד ואם קרע ולא תפר ולא קרע עוד יצא ידי חובתו ואם לאו